

Finantsministeren: Jeg vilde gjerne med Hensyn til § 19 og de følgende Paragrapher tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af nogle Ytringer, som faldt fra en æret Landsstingsmand for Kjøbenhavn under Sagens første Behandling, da jeg formedelst min nødvendige Tilstedeværelse i det andet Thing ikke kunde være her tilstede. Den ærede Landsstingsmand meente nemlig, at det kunde være betænkeligt, ved at vedtage denne Finantslov, tillige at skulde forudsættes at have vedtaget alle de forskjellige Bestemmelser, der i Finantsloven paa flere Steder indeholdes om Indfrankningen af Gager *fo. s. v.*, som først skulle indtræde i Fremtiden. Jeg vilde kun, forsaavidt den ærede Taler i umiddelbar Forbindelse dermed antydede det Forslag, at ville henstille til Thinget, at tage et udtrykkeligt Forbehold i saa Henseende, tillade mig at erindre, at naar det om en Embedsgage eller Sligt bestemmes, at den ved Vacance skal indtages eller nedsættes, saa ligger deri kun noget Bindende for Regjeringen; det vil der- efter være vedkommende Regjering, naar det Tilfælde indtræder, som saaledes forudsæes, umuligt at udnævne nogen Embedsmand definitivt i denne Post med en endelig Gagebestemmelse, hvorimod Rigsdagen naturligvis ikke bindes derved. Fordi det i en Finantslov, som den nærværende, er sagt, at en Post reent skal indtages i Tilfælde af Vacance, eller Gagen nedsættes, deraf følger imidlertid ingenlunde, at Regjeringen ikke skulde kunne foreslaae senere, naar det Tilfælde, som er forudsat, virkelig er indtraadt, at det dog maa have sit Forblivende ved den Sum, som tidligere var tilstaaet, og, selv om Regjeringen ikke

foretog det, stod det dog under alle Omstændigheder Rigsdagen frit for at votere dette større Beløb. Jeg har kun tilladt mig at fremsætte dette, for at gjøre det klart, at saadanne Bestemmelser kun indeholde Vaand og Indfrankninger for Regjeringen, men ikke for den lovgivende Magt.

Premierministeren: Jeg skal kun tillade mig i Anledning af en Bemærkning, som er gjort af det ærede Udvalg til denne Paragraph, betræffende Udenrigsministeriet, at anføre, at det er en Selsølg, at den interimistiske Gage, som er anført for Ministerresidenten i det nordlige Lybssland, vil bortfalde, saasnart han ikke videre behøves, og at, dersom det skeer i Aarets Løb, vil ogsaa det, som paa denne Maade bespares, komme til Fordeel for denne Konto. Dog maa jeg dertil knytte den Bemærkning, at Udenrigsministeriet maa have sig forbeholdt, naar Tingene i Lybssland engang komme i Orden, saa at man kan sige, at de have en fast Stilling, da at fremkomme med nærmere Forslag til de Forandringer i de diplomatiske Missioner, som maatte være foransledigede ved den nye Regulering, som nu for Tiden ingenlunde kan forudsæes.

Ordføreren: Den ærede Landsstingsmand, som fremsatte de Erindringer, hvilke af den høitagtede Finantsminister nu ere imødegaaede, har overladt til Udvalget, om det maatte finde Anledning til at optage hans Forslag, og aldeles henstillet dette til Udvalget. Da nu Udvalget har troet, at det ikke vil være fornødent at optage eller at stemme over en saadan Forbeholdenhed, saa er dette Forslag saaledes bortfaldet ifølge den ærede Forslagsstillers eget Dufte.